

10.2.2011

B7-0125/2011

REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts, noslēdzot debates par Komisijas priekšsēdētāja vietnieces / Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos paziņojumu,

saskaņā ar Reglamenta 110. panta 2. punktu

par Ēģipti

Fiorello Provera, Niki Tzavela, Juozas Imbrasas, Rolandas Paksas, Nikolaos Salavrakos, Mario Borghezio, Jaroslav Paška
EFD grupas vārdā

Eiropas Parlamenta rezolūcija par Ēģipti

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu partnerību,
  - ņemot vērā rezolūcijas par kristiešu kopienu situāciju,
  - ņemot vērā 1995. gada novembrī pieņemto Barselonas deklarāciju,
  - ņemot vērā Eiropadomes un AP/PV nesenos paziņojumus par stāvokli Ēģiptē,
  - ņemot vērā 1984. gada ANO Konvenciju pret spīdzināšanu un citādu cietsirdīgu, necilvēcīgu vai cilvēka cieņu pazemojošu apiešanos vai sodīšanu;
  - ņemot vērā ES Pamatnostādnes par cilvēktiesību aizstāvjiem,
  - ņemot vērā ANO Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām, kuru Ēģipte ratificēja 1982. gadā,
  - ņemot vērā Starptautisko konvenciju par jebkuras sieviešu diskriminācijas izskaušanu,
  - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā pēc tam, kad 14. janvārī tika izraidīts Tunisijas prezidents *Zine El Abidine Ben Ali*, 25. janvārī tūkstoši ēģiptiešu savā valstī devās ielās, lai protestētu pret *Hosni Mubarak* un valdošās Nacionālās demokrātiskās partijas režīmu;
- B. tā kā ielu sadursmēs, ko izraisīja pretstāve starp policiju un demonstrantiem *H. Mubarak* aizstāvjiem un pretiniekiem, nogalināti vismaz 300 cilvēki un vēl daudz lielāks skaits guvuši ievainojumus;
- C. tā kā Ēģiptes militārie spēki galvaspilsētā Kairā joprojām apsargā valdības ēkas, vēstniecības un citas iestādes; tā kā kopš 25. janvāra protestētāju tūkstoši pulcējas *Tahrir* laukuma apkaimē Kairas centrā;
- D. tā kā prezidents *H. Mubarak* ir piekritis 2011. gada septembrī atkāpties no varas un viņa dēls *Gamal Mubarak* nākamajās vēlēšanās nekandidēs;
- E. tā kā jaunieceltais Ēģiptes viceprezidents *Omar Suleiman* ir centies iesaistīties dialogā ar vairākām opozīcijas grupām, tostarp ar Musulmaņu brālību, kas tiek uzskatīta par fundamentālistu organizāciju;
- F. tā kā 5. februārī nezināmas personas uzspridzināja cauruļvadu, kas stiepjas cauri Ēģiptes Arišas apgabalam Ziemeļsinajas teritorijā un piegādā gāzi Jordānijai un Izraēlai;

- G. tā kā pagājušajā gadā sakarā ar to, ka Turcija noteikusi bezvīzu režīmu iebraucējiem no Libānas, Ēģiptes un Jordānijas, imigrantu skaits Turcijā no 500 000 palielinājies līdz 2 500 000;
- H. tā kā sakarā ar nesenajiem nemieriem arābu pasaulē, konkrēti Ēģiptē un Tunisijā, palielināsies to imigrantu skaits, kuri ierodas Turcijā; tā kā ir ticams, ka šie imigranti dosies projām no Turcijas, lai censtos pāri Grieķijas robežai nelegāli iekļūt Eiropas Savienībā,
1. pauž dziļas bažas par stāvokli Ēģiptē, kas kļūst arvien nopietnāks, un ļoti stingri nosoda vardarbību un visus tos, kas piedalās naidīgā rīcībā un uz to kūda;
  2. pauž ļoti dziļas bažas par to, ka Ēģiptes politikā varētu notikt radikalizācija, un ietekmi, ko tā varētu atstāt sieviešu, kristiešu un citu mazaizsargātu minoritāšu dzīves apstākļos;
  3. aicina Ēģiptes varas iestādes uz Ēģiptes tautas centieniem atbildēt ar politiskām reformām; aicina visas iesaistītās puses saglabāt savaldību, izvairīties no tālākas vardarbības un sākt organizēti veidot plaši pārstāvētu valdību;
  4. atbalsta Komisijas priekšsēdētāja vietnieces / Savienības augstās pārstāves ārlietu un drošības politikas jautājumos pausto uzskatu, ka demokrātija ir kas vairāk nekā vien tiesības balsot un rīkot vēlēšanas; ka Eiropas vēsture pierāda vajadzību veidot demokrātiju pēc būtības, nevis formālu demokrātiju un ka priekšnoteikumi tam ir ievērot tiesiskumu, vārda brīvību, nodrošināt neatkarīgu tiesu sistēmu un administrācijas neitralitāti;
  5. uzskata, ka pārejas process jāīsteno bez kavēšanās un saskaņā ar starptautiskajiem tiesību aktiem un Ēģiptes starptautiskajām saistībām, proti, ar miera līgumu ar Izraēlu; uzsver, ka gan patlaban, gan nākotnē ES attiecībām ar Ēģipti jābalstās uz asociācijas nolīgumu; norāda, ka jebkādi Ēģiptes īstenoti starptautisko tiesību pārkāpumi ietekmēs tās attiecības ar Eiropas Savienību;
  6. uzsver, ka visiem pilsoņiem ir tiesības uz brīvām un mierīgām demonstrācijām attiecīgā tiesībaizsardzības iestāžu aizsardzībā, un nosoda jebkādu mēģinājumu ierobežot informācijas brīvu apriti, tostarp pret žurnālistiem un cilvēktiesību aizstāvjiem vērstu agresiju un iebiedēšanu; uzsver, ka uz iedzīvotāju demokrātiskajiem centieniem jāatbild ar dialogu un politiskām reformām, pilnībā ievērojot cilvēktiesības un pamatbrīvības un īstenojot brīvas un godīgas vēlēšanas; aicina visas puses iesaistīties jēgpilnā dialogā ar šādu mērķi;
  7. atbalsta Eiropadomes uzskatu, ka Eiropas Savienībai būtu pilnībā jāatbalsta pāreja uz demokrātisku pārvaldi, plurālismu, labākām ekonomiskās labklājības un sociālās integrācijas iespējām;
  8. uzskata, ka reģionālās stabilitātes nostiprināšanai Vidusjūras reģionā ir izšķiroša nozīme Eiropas virzienā vērstu migrācijas plūsmu apturēšanā, un aicina augsto pārstāvi izstrādāt pasākumu kompleksu, kura mērķis būtu Eiropas Savienības atbalsts pārejas un pārveides procesiem (demokrātisko institūciju stiprināšana, demokrātiskas pārvaldes un sociālā taisnīguma veicināšana, palīdzība brīvu un godīgu vēlēšanu sagatavošanā un rīkošanā), un šiem mērķiem piesaistīt Eiropas kaimiņattiecību politiku un Savienību Vidusjūrai;

9. aicina Turciju saistībā ar pievienošanās sarunām beigt uzstāt uz tiesībām ieceļot Eiropas Savienībā bez vīzas; mudina saglabāt vīzu režīmu Turcijas pilsoņiem;
10. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Ēģiptes valdībai un parlamentam, dalībvalstu un ārpus ES esošo Vidusjūras reģiona valstu, kuras ir Savienības Vidusjūrai locekles, valdībām un parlamentiem, Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu parlamentārās asamblejas priekšsēdētājam, kā arī Padomei un Komisijai.